

Отглеждане на череша (вишна)

Черешата (*Cerasus*) cherry (*Prunus avium*, *Cerasus* L.) е род овощни дървета, принадлежащ към рода *Prunus*, семейство Розоцветни. Черешовите дървета се отглеждат на едно и също място над 30 години, което

налага да се спазват всички изисквания при технологията на създаване на насаждението. Обърнете внимание на: избор на мястото; предпосадъчна подготовка на площта, системи и разстояния на засаждане; избор на подходящи сорто-подложкови комбинации; схема за разполагане на сортовете и засаждане. Черешата е един от най-желаните овощни видове. Може да се отглеждат череша успешно в цялата страна, включително и на пресечени местности до 800-900 м над морското равнище. Черешата не е особено взискателна към изложението и почвата, затова се развива добре и на почви, примесени със скален материал - камъни, трошляк, пясък и др. Неподходящи за черешата са много тежките глинести и варовитите почви. Тя се развива най-добре на леките и проветриви почви.

Разстояние на засаждане: (За качествен овощен посадъчен материал свържете се с нас- <http://www.razsadnik-ELIT.com> ; E-mail: razsadnik_ELIT@abv.bg Този е-мейл адрес е защитен от спам ботове, трябва ДжаваСкрипт поддръжка за да го видите)

За подложки махалебка и дива череша между редовете 5 - 6 метра а в реда 4 - 5 метра. За по слаби подложки (гизела 5, гизела 6, максма) 4 x 3 , 4 x 2 метра. За вишните разстоянията на засаждане са по малки от тези на черешите.

Избор на мястото: При избора на място за нова градина се преценяват климатичните, теренните, почвените и други условия, съобразно биологичните изисквания на черешата. Подбират се места с добър въздушен дренаж по хълмовете и планинските склонове с наклон до 16-18°, както и прилежащи към склоновете равнинни участъци. Не се изисква специално изложение на мястото, но то трябва да бъде добре защитено от силни ветрове, да е в близост до удобни пътища и постоянен водоизточник за

осигуряване на поливки при нужда. Не се препоръчват ниските равнини и особено затворените котловинни полета, защото в тях дърветата са изложени на опасност от измръзване през зимата и зимно-пролетния сезон. Критични за черешата са абсолютни минимални температури под минус 25-26°C по време на дълбокия покой, повратни студове /минус 10-12°C / в края на зимата, предшествани от затопляне на атмосферата и късни пролетни мразове /под минус 1-1,5°C/ по време на цъфтежа и непосредствено след него. При преценка на почвените условия се имат предвид изискванията на подложките, върху които са присадени сортовете. За да не се допуснат грешки в това отношение, за по-големи градини е желателно да се направи агрохимичен и механичен анализ на почвата и прецени нивото на подпочвените води и дълбочината на корено-обитаемия почвен слой.

Засаждане: Извършва се есента - от края на октомври до началото или средата на декември - до настъпването на големи студове. Когато се пропусне този срок, се засажда и рано напролет, но всички предшестващи мероприятия се извършват есента. Есенното засаждане осигурява по-добро прихващане и развитие на фиданките през следващата година. Преди самото засаждане в посадъчните дупки се внася по 10 кг угнил оборски тор, 300 г двоен суперфосфат и 150 г калиев сулфат, които се смесват добре с почва. На дръвчетата за засаждане се прави основен преглед. Ако е допуснато подсушаване на корените, те се потапят във вода за едно денонощие. През първите няколко години след засаждане в междуредията може да се отглеждат само бобови или тиквови растения, като пристволните ивици задължително се поддържат в черна угар чрез ръчна или машинна обработка, неколкократно плитки почво-обработки през вегетационния период и есенна оран на дълбочина 18-20 см. Междуредията на плододаващите градини се поддържат в черна угар с периодично засяване на покривни култури (фацелия, бяла лупина, синап, фий) или внасяне на оборски тор. Културите се засяват през август-септември, а се заорават преди цъфтежа. През вегетацията междуредията се обработват 4-5 пъти до август, а избуялите плевели се заорават в края на октомври на дълбочина 16-18 см. До петата година след засаждането дърветата се торят само с азотни торове в пристъблени кръгове с размери с 1 метър по голям диаметър от хоризонталната проекция на съответната корона, а след 5-ата година се тори цялото междуредие. Болести и неприятели: Най-често черешата се напада от болестите бяла ръжда, ранно кафяво гниене, съчмянка, кафяви листни петна. От неприятелите най-опасни са черешовата муха, листни и щитоносни въшки, вишнев хоботник, вишнева листна оса и др. Този текст е защитен с авторски права, при използването му посочете източника:

"ЕЛИТ"-

nik-elit.com
adnik_elit@abv.bg

(Овощен разсадник

<http://www.razsad>

; [razs](#)

Тагове: Отглеждане на череша (вишни) череша сорт дърво сортове засаждане производство дръвчета цена цени обяви разсадник разсадници сорт продавам разсад плодни дървета садене овощни дръвче овощни дървета дърво храст търсене посадъчен материал, растителна защита резитба пръскане овощарство (Cerasus) cherry (Prunus avium, Cerasus L.)